

«Ακολουθεί μοι».

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

«Και καταγαγόντες τα πλοία επί την γην, αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ» (Λουκ. 5:11).

Τη βία ποτέ δεν τη χρησιμοποίησε ο χριστιανισμός για να αγρεύσει οπαδούς. Γιατί, καθώς διεκήρυξε ο Κύριος, η Βασιλεία Του, η χριστιανική Εκκλησία, «ουκ έστιν εκ του κόσμου τούτου». Δεν είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα η Αγία μας Εκκλησία. Είναι θεϊκός οργανισμός, «σώμα Χριστού». Δε στρατολογεί οπαδούς για να ιδρύσει κοσμοκρατορία επίγεια. Καλεί και δέχεται εθελοντές για να τους καταστήσει πολίτες του ουρανού. Θέλει να ζουν τα μέλη της «ως εν ουρανώ και επί της γης».

Αυτόν το ρόλο, το δύσκολο αλλά τόσο ευγενικό και ανώτερο, τόσο υπέροχο και θαυμαστό, από την αρχή τον αποσαφήνισε ο Κύριος και Διδάσκαλος μπρος στα μάτια των μαθητών Του. «Στενή η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η απάγουσα εις την ζωήν» (Ματθ. 7:14), έλεγε. «Η βασιλεία των ου-

ρανών βιάζεται και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν» (Ματθ. 11:12), πρόσθετε άλλοτε.

Όταν πάλι καλούσε τους μαθητές Του με την αποφασιστική και γαλήνια έκφρασή Του, δεν τους έκρυβε την πραγματικότητα. «Ο υιός του ανθρώπου ουκ έχει πού την κεφαλήν κλίνη» (Ματθ. 8:20), διευκρίνιζε. Όταν έβλεπε δισταγμό, βοηθούσε: «Μη και υμείς θέλετε υπάγειν;» (Ιω. 6:67), τους προέτρεπε. Και τόνιζε: «Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν ... ακολουθείτω μοι» (Ματθ. 16:24).

Στην ελεύθερη βούληση του ανθρώπου λοιπόν άφηνε την προσέλευσή του στον κύκλο των μαθητών και ακολούθων Του, στη μάνδρα της Εκκλησίας Του. Δε χρησιμοποίησε παραπειστικά επιχειρήματα ή ψεύτικες υποσχέσεις για να προσελκύσει. Η αλήθεια, το φως, η σαφήνεια διέκρινε πάντοτε τη διδασκαλία Του. Καθένας που θα ακολουθούσε, θα ήξερε πού πήγαινε, τι θα συναντούσε στο δρόμο του.

Ο προσηλυτισμός και οι έντεχνες ελκυστικές υποσχέσεις ή πιέσεις είναι ξένα προς το Χριστό, προς το γνήσιο πνεύμα της διδασκαλίας Του. Η Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία μας δικαιούται να καυχιέται ότι ουδέποτε στην ιστορία της χρησιμοποίησε τέτοια μέσα.

Πολέμησε πάντοτε υπέρ της αλήθειας, με πλήρη εμπιστοσύνη στον Ουράνιο Αρχηγό Της για την επικράτησή Της, διωκόμενη, αλλ' ουδέποτε βιάζουσα. Δέχτηκε κάθε είδους επιβουλές και πιέσεις, αγωνίστηκε, αλλά οι πιέσεις και τα βασανιστήρια ήταν πάντοτε ξένα στις μεθόδους για την επιβολή Της.

Γι' αυτό ακριβώς και από εκείνους που δέχονται να γίνουν πιστά Της μέλη έχει απαιτήσεις. Μια κυρίως απαίτηση: να είναι συνεπείς. Αφού οικειοθελώς και χωρίς καμιά βία θέλουν να είναι χριστιανοί, ακόλουθοι του Χριστού, πρέπει απαραίτητα να εφαρμόζουν τις εντολές Του, με συνέπεια να εφαρμόζουν, να ζουν το Ευαγγέλιό Του.

Έτσι αναδείχτηκαν μυριάδες ομολογητές που δε λογάριασαν αυτούς που πολεμούσαν και συκοφαντούσαν το Ευαγγέλιο και διατράνωσαν την πίστη τους. Οι χιλιάδες Απολογητές που υπεράσπισαν με επιχειρήματα εκπληκτικά το Χριστιανισμό έναντι παντοδυνάμων διαβολέων και εχθρών του. Τα εκατομμύρια των μαρτύρων που με το αίμα τους σφράγισαν την πίστη τους. Η ασταμάτητη σειρά των αγωνιστών που δε δίστασαν να αντιμετωπίσουν ισχυρούς πολέμιους της Ορθόδοξης πίστεως και με την πένα ή το λόγο, αλλά και με τη ζωή τους ακόμη, να υπερασπίσουν τη γνήσια διδασκαλία του Χριστού, για να μας παραδοθεί σήμερα σαν θεωρία και σαν πράξη καθώς Εκείνος τη δίδαξε χωρίς «ιώτα εν ή μία κεραία» (Ματθ. 5:18) να παραφθαρεί στο πέρασμα των αιώνων.

Αυτήν την αλήθεια την έχουμε στα χέρια μας εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες σαν θησαυρό και σαν δώρο θεϊκό. Τι κάνουμε όμως για να τη διαφυλάξουμε; Πώς δείχνουμε την ευγνωμοσύνη μας στο Θεό για την ευλογία Του αυτή; Έχουμε νιώσει πως είναι κάλεσμα Θεού να την κρατήσουμε για το δικό μας το καλό και να την εφαρμόσουμε;

Μέσα από τα ψάλματα των Ακολουθιών, με την καμπάνα που σημαίνει, με το Ευαγγέλιο που ακούγεται, με το κήρυγμα που απλώνεται, με της Θείας Λειτουργίας τη μυστηριακή επίδραση, με την κλήση για συμμετοχή στα ιερότατα μυστήρια ο Χριστός μας καλεί: «Ακολούθει μοι» (Ιω. 21:22). Καθώς τότε στη λίμνη της Τιβεριάδας τους μαθητές. Τι θ' απαντήσουμε;

Τι θα κάνεις, αδερφέ μου; Θ' αφήσεις κάτι άλλο να σε τραβήξει από την αγάπη του Χριστού; Θα συμβιβαστείς με το ψέμα; Για ένα αμφισβητούμενο – υλικό μάλιστα – συμφέρον θα πουλήσεις την πίστη σου; Μια ειρωνεία θα γίνει εμπόδιο να Τον πλησιάσεις; Τι σε κάνει να κλείσεις τ' αυτιά σου στην καμπάνα που σημαίνει; Από σνομπισμό ή θαμπωμένος από ελκυστικές υποθέσεις θα διακινδυνέψεις τη γνησιότητα της πίστεως, της δικής σου ή των παιδιών σου;

Μην κοιτάζεις τι κάνουν άλλοι, με κλονισμένη την πίστη, γύρω σου. Ας ακούσουμε όσους φοβόμαστε, όσους σεβόμαστε και αγαπάμε το Θεό, τη σωτήρια φωνή Του: «Συ ακολούθει μοι».

Κανείς δε μας βιάζει. Κανείς δε μας πιέζει. Ελεύθερα ο καθένας θα βαδίσει. Αν θα πάρουμε το δρόμο της ευαγγελικής ζωής, της γνήσιας πίστεως, δεν έχει να ωφεληθεί ο Χριστός. Δικό μας συμφέρον είναι.

Θα παλέψουμε ασφαλώς για να προχωρήσουμε και να σταθούμε σταθεροί και ακλόνητοι. Αλλά αυτός ο αγώνας θα είναι κέρδος μας. Το μέσο που θα μας ανοίξει – με του Χριστού τη χάρη – τη θύρα της ευτυχίας.

Θα γίνουμε έτσι άξιοι να κρατήσουμε το θησαυρό που μας παραδόθηκε. Θα χαρακτηριστούμε κι εμείς πιστοί και γνήσιοι του Χριστού ακόλουθοι.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Α΄.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>